

6. Sınıf Öğrencilerinin Bitişik Eğik Yazıda Yaşadıkları Sorunların Nedenleri Üzerine Görüşleri

The Opinions of Sixth Grade Students on Causes of Problems They Experience in Italic

Ahmet AKKAYA *, Ömer Tuğrul KARA **

Özet

Bitişik eğik yazı yazma; öğrencilerin düşünme, anlama, sıralama, değerlendirme, ilişki kurma gibi zihinsel ve dilsel becerilerini geliştirmesine rağmen bazı öğrencilerde bitişik eğik yazı kullanmama eğilimi görülmektedir. Bu araştırmanın amacı, 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazı yazmama nedenlerini belirlemektir. Bu amaçla, 2012-2013 eğitim-öğretim yılında Adıyaman ilinde tabakalı örnekleme yöntemi kullanılarak seçilen üç ortaokulda öğrenim gören 366 öğrencinin bitişik eğik yazı yazıp yazmamaları cinsiyet değişkeniyle birlikte irdelenmiştir. Araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinin % 39,9'unun bitişik eğik yazı yazmadıkları görülmüş ve bu oranın % 49,3'ünü kız, % 50,7'sini ise erkek öğrencilerin oluşturduğu tespit edilmiştir. Bitişik eğik yazı kullanmayan 146 öğrenciye "Bitişik eğik yazı kullanmıyorsanız nedenlerini yazabilir misiniz?" açık uçlu sorusu yöneltilerek araştırmanın verileri elde edilmiştir. Bu veriler içerik analizi tekniğiyle incelenmiştir. Araştırmaya katılan ve bitişik eğik yazı yazmayan 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazıya karşı olumsuz bir tutum takınmalarından, düz yazının yaygın kullanılmasından, bitişik eğik yazının uygulama güçlüklerinin olmasından, bitişik eğik yazının okunaklı olmamasından ve öğretmenlerin etkisinden kaynaklanan nedenlerle bitişik eğik yazı yazmadıkları tespit edilmiştir. Bitişik eğik yazıyla ilgili özellikle ortaokul öğretmenlerinin bilinçlendirilmesi, sınıf öğretmenlerinin ise öğrencilerin uygulama gücü olan noktalarda bilgilendirilmesi ve bitişik eğik yazının sadece okullarda değil, okul dışında da yaygınlaştırılmaya çalışılması bitişik eğik yazı yazmayan öğrencilerin bitişik eğik yazı yazmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Bitişik eğik yazı, olumsuz tutum, uygulama gücü, yaygınlık, okunaklılık, öğretmen etkisi.

Abstract

Although italic handwriting improves the intellectual and linguistic skills of students, such as thinking, understanding, collocation, assessment and correlation, a tendency not to use italic handwriting is seen among some students. The purpose of this research is to determine the reasons for not using italic handwriting among sixth grade students. For this purpose, three hundred and sixty six students from

* Yrd. Doç. Dr., Adıyaman Üniversitesi, aakkaya@adiyaman.edu.tr

** Yrd. Doç. Dr., Çukurova Üniversitesi, tkara@cu.edu.tr

three secondary schools in Adiyaman, chosen by Stratified Sampling Method, has been examined whether they use italic handwriting, along with the gender variable, in the 2012-2013 academic year. It has been seen that 39,9 % of the students participated in the survey do not use italic handwriting. It has also been determined that the 49,3 % of this rate is female and 50,7 % is male. The research data has been obtained by asking the open-end question “If you do not use the italic hand writing, would you write the reasons for this?” to the one hundred and forty six students who do not use italic handwriting. The data has been examined by the Content Analysis technique. It has been determined that the sixth grade students do not use italic handwriting due to the reasons such as taking negatory attitude aganist italic handwriting, widespread use of plain text, difficulty in using italic handwriting, the italic handwriting type being not readable and teachers’ effects. Making the secondary school teachers conscious regarding the italic handwriting, updating class teachers on difficulties that the students experience and trying to generalize the italic handwriting not only in schools but also outside of schools may assure the students to use italic handwriting.

Key Words: Italic handwriting, negatory attitude, difficulty in using, prevalence, legibility, teacher effect.

Giriş

Yazma, bireyin kas hareketlerini görsellikle birleştirmeyi gerektiren zihinsel, duyuşsal ve devinimsel bir eylemdir. İnsan, çevresiyle sürekli iletişim halinde bulunan sosyal bir varlıktır. Onun diğer insanlarla iletişimini sağlayan araçlardan biri de yazma becerisidir. Çağdaş bir medeniyete ulaşma arzusu yazıyla gerçekleşebilir. “Kökene ve çıkış sebebi her ne olursa olsun yazı, sadece estetik ihtiyaç değil aynı zamanda vazgeçilmez, doğru ve kalıcı bir iletişim sistemidir. Hiçbir yetenek ya da buluş yazının bulunuşu kadar medeniyete katkıda bulunmamıştır” (Başaran ve Karatay, 2005). Eğitim sistemlerinde yazılı anlatıma kolaylık sağlama ve estetik kaygı yüzünden alfabelerdeki harflerin çok farklı şekillerde yazıldıkları görülmektedir. Türk Latin alfabesinde dik temel (düz) yazı ve bitişik eğik yazı olmak üzere iki temel yazı biçimi kullanılmaktadır.

Bitişik eğik yazı, yeterli motor ve kas becerisinin oluştuğu çocuklarda, bir kelimeyi oluşturan harflerin, doğru bağlantılar yapılarak; hızlı, akıcı, okunaklı ve sağa eğik yazılmasıdır (Kadioğlu, 2012a: 2). İngilizce “cursive” veya “joined up writing” kelimeleriyle karşılanan bitişik eğik yazı, Latince “currere” kelimesinden gelmekte olup “koşmak” anlamındadır (Akyol, 2008: 55). Bitişik eğik yazı, kelimedeki tüm harfler birleşik ve el kaldırmadan yazıldığı için süratli

bir yazı şeklidir. Bitişik eğik yazıda amaç, harflerin görünümlerini bozmadan hızlı ve akıcı yazı yazmayı sağlamaktır (Bayraktar, 2006: 18). Bu yazı stilinde harfler sağa doğru birbirine bitişik yazılır ve harf şekilleri birbirine karışmaz. Bitişik eğik yazı öğrencinin elini kaldırmadan tüm kelimeyi yazabilme hareketi sağlayan, kalemi aşırı bastırmayı engelleyen, yazıyı hızlandıran bir yazı sistemidir. Çoğu yazı sistemi harfin nasıl çizileceği üzerinde durmaktadır. Oysa bitişik eğik yazı, kaleme bastırma açısından incelendiğinde dik yazı stilinden farklıdır. Bitişik eğik yazıda kaleme daha az baskı uygulanmaktadır. Kaleme daha az baskı uygulayan öğrenci elini daha rahat kullanabilmektedir.

Yazma eğitiminde bu iki temel yazı biçiminin hangisinin kullanılması gerektiği konusunda tartışmalar yapılmıştır. Bu tartışmalarda “Hangi stil daha etkilidir, okuma-yazma eğitiminde hangisi öğretilmelidir?” sorularına cevap aranmıştır. Jakson (1970), dik temel yazılan yazıların daha okunaklı olduğunu savunmuş, dik temel yazıların okunması sırasında daha az zaman harcadığını ifade etmiştir (Akt. Bayraktar, 2006: 19). Buna karşılık Foster (1957) yaptığı araştırmada eğik harflerle yazmanın daha hızlı olduğunu vurgulamıştır (Akt. Akyol, 2008: 52). Tüm tartışmalara rağmen günümüz eğitim sisteminde bitişik eğik yazının kullanımı ve yararları üzerinde daha sık durulmaya başlanmıştır. Özellikle gelişmiş ülkelerde bitişik eğik yazı sadece dil eğitimiyle ilgili derslerde değil bütün alan derslerinde kullanılmaktadır. “Bitişik eğik yazı, hızlı yazılması, dikkati geliştirmesi, kelime tanımayı kolaylaştırması, rakam ve işaretlerin kolay fark edilmesi, bağlantılı ve ayrıntılı düşünmeyi geliştirmesi, beden gelişimine ve özellikle solak öğrencilere uygun olması vb. nedenlerden dolayı çoğu ülkede kullanılmaktadır” (Güneş, 2007: 19).

Türkiye’de bitişik eğik yazı eğitimini Atatürk teşvik etmiştir. Atatürk, yeni Türk Latin alfabesini bitişik eğik el yazısıyla göstermiştir. O dönemde hazırlanan 1930 programında “El Yazısı” adıyla bir bölüm yer almaktadır. “El Yazısı” dersinin hedefi “ilkokuldan mezun olan öğrencilere düzgün, okunaklı ve seri yazma alışkanlığı kazandırmak” olarak belirtilmiştir. Öğrenciler birinci sınıfta basit kitap yazısı, ikinci sınıfta bitişik yazı, üçüncü sınıfta ise asıl el yazısı öğrenecek ve ilerleyen yıllarda da kullanacaktır (Temizyürek ve Balcı, 2006: 30-41). El yazısının düz ya da eğri olarak

öğretilmesine de değinilmiş, bunun o kadar önemli olmadığı ve her iki şekilde de yazılabileceği vurgulanmıştır (Uçgun, 2011: 4). 1968 programında yazı bölümü bağımsız olarak ele alınmıştır. Bu bölümde temel yazma çalışmalarının ötesinde el yazısı ile belirlenen konular, araç-gereç ve alıştırmalar örneklendirilerek açıklanmıştır. Amaçlar ise her sınıf için ayrı ayrı belirlenmiştir” (Özbay, 2006: 47). Programda beşinci sınıf öğrencileri amaçlarda belirtilen okunaklı, işleklik ve güzellik niteliklerini kazanmış yazılar yazabileceklerdir. Bu programda öğrencilerin dik ve eğik el yazısına karşı olan eğilim ve yetenekleri dikkate alınarak istedikleri yazı çeşidi üzerinde gelişmeleri sağlanması amaçlanmıştır (Temizyürek ve Balcı, 2006: 135-139). “1948–1968 programlarında okunaklı, işlek ve güzel bir el yazısı kazandırılmak istenmiş; fakat 1997’ye kadar bitişik eğik yazı yeteri kadar önemsenmemiştir” (Arıcı, 2012: 2).

1981 programında ilk okuma yazmaya dik temel harflerle başlanmakta, ikinci sınıftan itibaren ise bitişik eğik yazıyla yazma çalışmalarına geçilmekte ve bu çalışmalar yazı dersleriyle sınırlı tutulmaktaydı (Coşkun, 2011: 3). 1997 Yazı Öğretim Programında öğrencilerin bitişik el yazısı öğretilmesi konusuna değinilmiş, 2006 Türkçe Öğretim Programı ile bu yazı tipinin kullanımı okullarda zorunlu hale getirilmiştir. Program yazı öğretiminin birinci sınıftan itibaren bitişik eğik yazıyla yapılmasını öngörmüştür. Programda bitişik eğik yazının ilk okuma sürecindeki önemi vurgulanmış, bitişik eğik yazı eğitimin nasıl verileceği, harflerin hangi sırayla ve hangi yöntemle öğretilceği anlatılmıştır. Böylelikle birinci sınıftan itibaren öğrencilerin bütün yazı çalışmalarında bitişik eğik yazı kullanmaları öngörülmüş, bazı araştırmacılar da bu tür yazı uygulamasının öğrencinin yazı becerisinde bir standart oluşturduğunu vurgulamıştır. Akyol’a (2008) göre bir öğrencinin okuma yazmaya dik temel yazı ile başladıktan sonra bitişik eğik yazı ile devam etmesi doğru değildir. Çünkü dik temel yazı ile başlayan öğrencilerin bitişik eğik yazı ile yazmada başarılı olmaları mümkün değildir. Yazma eğitimine ilk önce dik temel yazıyla başlayan öğrenci, bitişik eğik yazıya geçtiğinde önceki kazanımını değiştirmekte güçlük çekmektedir. Bu açıdan bakıldığında bitişik eğik yazı dik temel yazıya göre daha etkilidir (Akyol, 2008: 56). Yine Akyol’a (2008) göre bitişik eğik yazı kesintisiz hareketlerle yazıldığından soldan sağa doğru yön becerisini daha

kolay kazandırır. Bu durum hem yazma hızını hem de düşünme hızını arttırmaktadır (Akyol, 2008: 56). Yazarken kesintisiz hareket eden öğrenci düşüncelerini de birbirine bağlı olarak sistematik bir sırada sunar. Yazıda kazanılan hız ve akıcılık düşünceye aktarılır ve düşünme ile yazma arasındaki ilişki kopmamış olur. “Dik temel yazıda yazı düzeni sağlanamazsa bu harfler birbirine karışır. Oysa bitişik eğik yazıda bu tip harflerin yazımları birbirinden oldukça farklıdır ve bu harflerin karışması mümkün değildir. Bitişik eğik yazı ile dik temel yazı arasındaki bu farklar da dikkate alındığında bitişik eğik yazının dik temel yazıya göre avantajları oldukça önemlidir” (Coşkun, 2011: 28).

“2005 programı ve 1997 yazı programı karşılaştırıldığında bitişik eğik yazı harflerinden “d, f, r” harflerinin yazım şeklinin değiştiği ve daha kolay yazılabilir bir hale geldiği görülmektedir” (Coşkun, 2011: 13). 6, 7 ve 8. sınıflarda bitişik eğik yazı için 2006 programında “Bitişik eğik yazı öğretimi, ilk okuma yazma öğretimiyle birlikte başlayıp ilk sınıflarda kazandırılacağından 6, 7 ve 8. sınıflarda bitişik eğik yazı için bir zaman dilimi ayrılmayacaktır. Ancak “Öğrencilerin bütün derslerde, bitişik eğik yazıyı işlek ve güzel kullanmalarına özen göstermeleri sağlanmalıdır.” ifadesine yer verilmiştir. Programın temel dil becerilerinden “yazma” bölümünün kazanımlarında “yazma kurallarını uygulama” başlığı altında “Düzgün, okunaklı ve işlek bitişik eğik yazıyla yazar.” ifadesi kullanılmıştır (Millî Eğitim Bakanlığı [MEB], 2006: 7-30).

Çağdaş eğitim sisteminde bitiş eğik yazının öğrencilerin dilsel ve bedensel gelişimleri açısından önemi büyüktür. “Bitişik eğik yazı aynı zamanda düşünme, anlama, sıralama, sorgulama, sınıflama, ilişki kurma, analiz-sentez yapma ve değerlendirme gibi zihinsel becerileri de geliştirmektedir” (Güneş, 2006: 17). Bitişik eğik yazıda, öğrenci harfleri yazarken elini hiç kaldırmadan belirli bir noktadan başlayıp yazıyı yine belirli bir noktada bitirmektedir. Harflerin bu şekildeki kesintisiz akışı, yazının akıcı ve devamlı olmasını, dolaylı olarak da öğrencilerin, harfleri ve yazacakları fikirleri yazma esnasında akılda tutmalarını mümkün kılmaktadır. El, dik temel harflerle yazı yazarken her harfin yazılışından sonra kalktığı için harfler arasında oranlı ve uygun boşluk bırakma problem olabilmektedir. Bitişik eğik yazıdaki kesintisiz akış, dik temel harflerle yazı yazarken karşılaşılan harfler

arasında oranlı boşluk bırakma problemini de ortadan kaldırmaktadır (Duran, 2009: 39).

İlköğretim okullarında tüm derslerde bitişik eğik yazının kullanılması hedeflenmiştir. Bu yazı tipinin kullanılmasının gerekliliği Yeni Türkçe Programı'nda şöyle belirtilmiştir:

1. Öğrencilerin başlangıçta eğik ve dairesel çizgiler çizdiği gözlenmektedir ve bu durum öğrencilerin bitişik eğik yazıya geçişini kolaylaştırmaktadır.

2. Öğrenciler anatomik yapıları gereği kalemi eğik olarak tutmaktadırlar.

3. Bitişik eğik yazının akıcı ve kesintisiz olması, soldan sağa doğru yazı yönünü desteklemektedir.

4. Bitişik eğik yazı geri dönüşlere izin vermemekte ve bu durum yazının akıcı ve doğru yönde gelişimini sağlamaktadır.

5. Bitişik eğik yazı, harflerin doğru yazımını destekleyerek harflerin yazılış yönlerinin karıştırılmasını önlemektedir.

6. Bitişik eğik yazıdaki süreklilik, düşüncedeki süreklilik ile örtüşmekte ve böylece yazıda kazanılan akıcılık okuma becerisine yansımaktadır.

7. Dik temel harflerin ardından bitişik eğik yazı harfleri ile yazmaya başlayan öğrenciler bitişik eğik yazıya geçişte güçlük çekmektedir.

8. Bitişik eğik yazının estetik görünümü, öğrencilerin estetik bir bakış açısı geliştirmelerine yardımcı olmaktadır.

9. Bitişik eğik yazı alışkanlığı, öğrencilerin diğer yazı karakterleriyle yazılmış metinleri okumalarında problem çıkarmamaktadır.

10. Bitişik eğik yazı, sentez yöntemine uygun olduğundan Ses Temelli Cümle Yöntemi ile ilk okuma-yazma öğrenme sürecini kolaylaştırmaktadır.

11. Yapılan araştırmalar, öğrencilerin bitişik eğik yazı harflerini yazmada bir problemle karşılaşmadıklarını ve bu yazı türünden zevk aldıklarını göstermektedir (MEB, 2005: 256).

Programda da belirtildiği gibi bitişik eğik yazı öğrencilerin hızlı yazabilme becerilerini destekler, onların estetik düşünmesini sağlar. Bitişik eğik yazı; okuyup yazan kişinin kullandığı, günlük el yazısıdır. Herkesin kullandığı günlük el yazısının biçimi kişilere göre değişir. Çünkü kişilerin el yetisi ve titreşimi farklıdır. Kişisel özelliği olan bitişik eğik yazının, okullarda öğretilen standart biçimi ve yazma kuralları vardır. Bu kurallar şu şekilde sıralanabilir:

1. Bitişik eğik yazı okunaklı, akıcı ve güzel olur.
2. Harflerin gövde büyüklükleri, üst ve alt uzantıları eşit ölçüde olur.
3. Harf biçimleri önerilen biçimlere uygun yazılır.
4. Harfler arasındaki aralık sık ya da seyrek olarak bırakılmaz.
5. Satırların uzunluğu, sıklığı ya da seyrekliği önemlidir.
6. Bitişik eğik yazının kolay ve çabuk yazılması için harfler kurallara uygun biçimde birbirine bağlanır.
7. Harflerin biçimlerinde, yazarken elin güçlük çekeceği kıvrıntı ve büküntüler olmamalıdır.
8. Yazının güzelliğini sağlamak için sayfa yüzeyindeki yerleşimine de özen gösterilmelidir.
9. Bitişik eğik yazıda dil bilgisi kurallarına dikkat etmek yazının görünüm güzelliği kadar önemlidir (Kılıçkan, 2004: 65).

Yapılan birçok araştırma bitişik eğik yazının öğrencilerin dil becerilerini geliştirdiğini göstermektedir (Güneş, 2006; Arslan ve Ilgın, 2010; Tosunoğlu, 2010; Coşkun, 2011; Duran, 2011; Arıcı, 2012; Kadıoğlu, 2012a; Kadıoğlu, 2012b; Memiş ve Harmankaya 2012). Bu yazı tipinin yararlarına değinilmesine rağmen öğretilmesi ve öğrenilmesi konusunda yaşanan sıkıntılar üzerinde çok fazla durulmamıştır. Yapılan çalışmalar incelendiğinde ortaokul öğrencilerinin ve branş öğretmenlerinin bitişik eğik yazıyla ilgili görüşlerini ortaya koyan araştırmaların yetersiz olduğu anlaşılmaktadır. Genellikle öğrencilerle yapılan çalışmaların ilkökul düzeyinde, öğretmenlerle yapılan çalışmalarında sınıf öğretmenleriyle sınırlı olduğu görülmüştür.

Bu yazı tipinin öğrenciler tarafından benimsenmesi zaman almaktadır. Ders kitaplarının dik temel harflerle (düz yazıyla) yazılmış olması öğrencilerin bu yazı tipini öğrenmelerini zorlaştırmaktadır. “Türk dilinin öğretimindeki son uygulama, 2005 yılında yapılan program değişikliğidir. Uygulamaya konulan yeni program, Türkçe öğretiminin yeni bir yöntem ve bitişik eğik yazıyla yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Hâlbuki bu ders için yeni program doğrultusunda hazırlanan Türkçe ders kitapları, eskisi gibi dik temel harflerle basılmıştır” (Tosunoğlu, 2010: 682). Temel dik yazı, kısa ve kesik çizgilerle yukarıdan aşağıya ve soldan sağa çok fazla bilek gücü ve kıvraklık istemeden yazılır. Sade bir yazım şeklidir. Bitiş eğik yazı ise öğrencinin parmak, bilek ve dirsek hareketlerini kullanmasıyla oluşur ve bu yazı şekli yazı sırasında kalemi hiç kaldırmadan uygulanır. Bu çerçevede düşünüldüğünde ilk başlarda çocuk için elini kaldırmadan bir kelimeyi yazması zor olabilir. Ancak belli ölçüde alıştırma yapılmasıyla bu beceri geliştirilebilir. Bitişik eğik yazı eğitimi doğru bir şekilde uygulandıktan sonra yazı yazma sorunlarının ortadan kalkabileceği düşünülebilir. Artut ve Demir (2004) de bitişik eğik yazı çalışmalarında karşılaşılan sorunları şu şekilde belirtmişlerdir:

1. Dik temel yazıyı önce öğrenen çocukların, işlek yazıyı okumakta güçlük çekmesi.
2. Bitişik yazı çalışmalarına diğer derslerde ve sonraki sınıflarda yeterince zaman ayrılmıyor olması.
3. Sınıf öğretmenlerinin, bitişik yazının önemine ve gerekliliğine ilişkin yeterince bilgi sahibi olmamaları.
4. Yazı öğretimine ilişkin programların sıklıkla değiştirilmesi, özellikle imlâ kılavuzlarında görülen bazı ayrılıkların hala giderilememesi, görüş birliğinin oluşturulamaması (Artut ve Demir, 2004: 49).

Bitişik eğik yazının öğrenciler tarafından öğrenilmesi için belli bir zaman dilimine ihtiyaç vardır. Yazı çalışmalarında çocuğun sırada oturma şekli, kalemi doğru tutması, yönü, yazdığı kâğıdın konumu, kas gelişimi, kolunu uygun konuma getirmesi önemlidir. Bitişik eğik yazı, yedi yaş dönemi çocuklarının gelişim özelliklerine uygun olup öğretime bu yazıya geçişi kolaylaştıracak çizgi çalışmalarında başlanmalıdır. “Öğrenci çizgi çalışmaları aracılığıyla belli bir yat-

kınlığa ulaşacak, bu becerisini rahatlıkla uygulayabilecek ve işini kolaylaştıracaktır. Çizgi çalışmalarını başarıyla tamamlayan öğrenciler harfleri yazma aşamasında daha başarılı olacaktır” (Coşkun, 2011: 34). Bu aşamada özellikle sınıf öğretmenlerine büyük sorumluluk düşmektedir. Öğretmen, yazı eğitimini kontrol altında tutmaz, gerektiğinde müdahale etmezse öğrenciler yanlış yazı alışkanlıkları kazanacak ve ileride bu hataların düzeltilmesi ilk defa yazmayı öğretmekten daha zor olacaktır. “Yanlış öğrenmeler düzeltilmezse öğrenci diğer öğrenmelerine bu yanlış transfer eder ve öğrenme süreci aksaklığa uğrar” (Coşkun, 2011: 34). Böylelikle ortaokula gelen öğrencinin bitişik eğik yazıyla ilgili hatalarının ve eksikliklerinin düzeltilmesi imkânsız hale gelecektir. Ayrıca “Çocuklar bitişik eğik yazıyla günlük yaşamlarında karşılaşmamaktadırlar. Bu yüzden genel olarak öğrencilerin bu yazıyla ilgili yeterli ön yaşantıları yoktur. Öğrencilerin bitişik eğik yazıyla ilgili yeterli hazır-bulunmuşluğa sahip olmamalarının bitişik eğik yazma gelişimlerini olumsuz etkilediği söylenebilir” (Erdoğan, 2012: 101). Özellikle Türkçe öğretmenlerinin büyük bir kısmının lisans döneminde bitişik eğik yazı eğitimi almamış olması öğrenciler açısından başka bir olumsuz durum oluşturmaktadır. 2006-2007 eğitim-öğretim yılından itibaren Türkçe Öğretmenliği programına “Yazı Yazma Teknikleri” konulmuştur. Bu tarihlerden önce programda bitişik eğik yazma eğitimi veren herhangi bir ders yoktur. Bitişik eğik yazının öğretmenler ve öğretmen adayları tarafında bilinmesi, doğru algılanması bu yazı sisteminin öğretilmesinde önemli bir etkidir. Bu yazı sistemini öğretmenler iyi tanıdıkları ve nasıl uygulayacaklarını öğrendikleri zaman bitişik eğik yazı eğitiminde karşılaşılabilecek zorluklar da ortadan kalkacaktır.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, 2012-2013 eğitim-öğretim yılında araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazı yazmama nedenlerini belirlemektir. Bu genel amacı gerçekleştirebilmek için aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Katılımcılar eğitim ve öğretim etkinliklerinde bitişik eğik yazı kullanmakta mıdır?
2. Katılımcıların bitişik eğik yazı kullanıp kullanmamalarında cinsiyet değişkenine göre farklılık var mıdır?

3. Katılımcılar eğitim ve öğretim etkinliklerinde bitişik eğik yazı kullanmıyorlarsa bunun nedenleri nelerdir?

Yöntem

Bu araştırma, nitel bir çalışma olup araştırmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde içerik analizi kullanılmıştır. İçerik analizi, belirli kurallara dayalı kodlamalarla bir metnin bazı sözcüklerinin daha küçük kategorileri ile özetlendiği sistematik, yinelenebilir bir tekniği ifade etmektedir (Büyüköztürk, 2009: 269).

Verilerin Toplanması ve Analizi

Adıyaman ili Cumhuriyet Ortaokulu, Cengiz Topel Ortaokulu ve 23 Nisan Ortaokulunda öğrenim gören 6. sınıf öğrencilerine (n:794) “Cinsiyetiniz nedir?” sorusuyla “Bitişik eğik yazı kullanıyor musunuz? Eğer bitişik eğik yazı kullanmıyorsanız nedenlerini yazabilir misiniz?” açık uçlu sorularından oluşan görüşme formu yöneltilerek öğrencilerin gönüllülük esasına göre bu forma cevap vermeleri istenmiştir. 794 öğrenciden 366’sı açık uçlu sorulara cevap vermiştir. Görüşme formunda yer alan açık uçlu soruların araştırmanın amacı için uygun olup olmadığına ilişkin öncelikle alan uzmanlarının görüşlerine başvurulmuştur. Alan uzmanları açık uçlu sorunun amaç için uygun olduğuna yönelik görüş bildirmişlerdir. Katılımcıların (366 öğrenci), yöneltilen soruya verdikleri cevaplar araştırmanın verilerini oluşturmuştur. Elde edilen verilerin analizinde, içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Analiz sürecinde elde edilen veriler kodlanmış ve öğrencilerin ifadeleri bu kodlarla üst kategoriler oluşturularak belli temalar altında toplanmıştır. Bununla birlikte araştırma verileri, öğrenci ifadelerinden doğrudan alıntılar yoluyla desteklenerek sunulmuştur. Raporlaştırma doğrudan alıntılar yapılırken her bir öğrenciye bir kod ad verilmiş (Ö1: Öğrenci 1 gibi), böylelikle katılımcılar gizli tutulmuştur. Analiz süreci sonunda iki uzmandan kodlar ile öğrencilerin ifadelerini ayrı ayrı incelemeleri istenmiştir. İki uzmanın büyük oranda görüş birliğinde olduğu görülmüştür.

Katılımcılar

Araştırmanın katılımcılarını Adıyaman ili merkez ilçesinden tabakalı örnekleme yöntemi kullanarak seçilen üç ortaokul oluşturmaktadır. 3 ortaokulda öğrenim gören 794 öğrenciden “Bitişik

eğik yazı kullanıyor musunuz? Eğer bitişik eğik yazı kullanmıyorsanız nedenlerini yazabilir misiniz?” açık uçlu sorularına gönüllü bir şekilde cevap veren 366 6. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcıların okullara ve cinsiyete göre dağılımı şöyledir:

Tablo 1: Katılımcıların Cinsiyete ve Okullara Göre Dağılımı.

Cinsiyet	Ortaokul	Toplam			
		(n)	(%)	(n)	(%)
Kız	Cumhuriyet Ortaokulu	59	16,1	180	49,0
	Cengiz Topel Ortaokulu	61	16,6		
	23 Nisan Ortaokulu	60	16,3		
Erkek	Cumhuriyet Ortaokulu	63	17,3	186	51,0
	Cengiz Topel Ortaokulu	64	17,6		
	23 Nisan Ortaokulu	59	16,1		
Toplam		366	100	366	100

Tablo 1 incelendiğinde, araştırmaya katılan kız ve erkek öğrencilerin oranlarıyla araştırmaya dâhil edilen okullardaki araştırmaya katılan öğrenci sayısının oranının birbirine yakın oranda araştırmaya katıldığı görülmektedir.

Bulgular

6. sınıf Öğrencilerinin Bitişik Eğik Yazı Kullanıp Kullanmayla İlgili Görüşleri ve Bu Görüşlerin Cinsiyet Değişkenine Göre Dağılımı

Bu başlıkta, “Bitişik eğik yazı kullanıyor musunuz?” sorusuna ilişkin 6. sınıf öğrencilerinin verdikleri cevaplara ve bu cevapların

cinsiyet değişkenine göre dağılımına yer verilmiştir. “Bitişik eğik yazı kullanıyor musunuz?” açık uçlu sorusuna ilişkin 6. sınıf öğrencilerinin verdiği cevaplarla bu cevapların cinsiyet değişkenine göre dağılımı şöyledir:

Tablo 2: “Bitişik Eğik Yazı Kullanıyor musunuz?” Sorusuna İlişkin 6. Sınıf Öğrencilerinin Görüşleriyle Bu Görüşlerin Cinsiyete Göre Dağılımı.

Cinsiyet	Evet		Hayır		Toplam	
	(f)	(%)	(f)	(%)	(f)	(%)
Kız	108	29,5	72	19,7	180	49,2
Erkek	112	30,6	74	20,2	186	50,8
Toplam	220	60,1	146	39,9	366	100

Tablo 2 incelendiğinde, araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinin % 60,1’i bitişik eğik yazı kullanırken % 39,9’u bitişik eğik yazı kullanmamaktadır. Araştırmaya katılan ve bitişik eğik yazı kullanmayan (% 39,9) 6. sınıf öğrencilerinin % 19,7’sini kız, % 20,2’sini ise erkek öğrenciler oluşturmaktadır. Bitişik eğik yazı kullanmayan 6. sınıf öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre dağılım ise şöyledir:

Tablo 3: Bitişik Eğik Yazı Kullanmayan 6. Sınıf Öğrencilerinin Cinsiyete Göre Dağılımı.

Cinsiyet	(f)	(%)
Kız	72	49,3
Erkek	74	50,7
Toplam	146	100

Tablo 3 incelendiğinde araştırmaya katılan ve bitişik eğik yazı kullanmayan % 49,3 kız, % 50,7 ise erkek öğrenci tespit edilmiştir. Bu oranlar birbirine yakın olmakla birlikte, kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha çok bitişik eğik yazı kullandığı görülmektedir.

6. Sınıf Öğrencilerinin Bitişik Eğik Yazı Kullanmama Nedenleriyle İlgili Görüşleri

Bu başlıkta, “Bitişik eğik yazı kullanmıyorsanız nedenleri nelerdir?” sorusuna ilişkin araştırmaya katılan ve bitişik eğik yazı kullanmayan 6. sınıflardan 146 öğrencinin verdiği cevaplara ve bu cevaplara ilişkin frekans değerleriyle bu verilere ilişkin yorumlara yer verilmiştir. “Bitişik eğik yazı kullanmıyorsanız nedenleri nelerdir?” açık uçlu sorusuna ilişkin öğrencilerin görüşleri ve bu görüşlerin frekans değerleri aşağıdaki tabloda verilmiştir:

Tablo 4: “Bitişik Eğik Yazıya Karşı Olumsuz Tutumdan” Kaynaklanan Bitişik Eğik Yazmamaya İlişkin 6. Sınıf Öğrencilerinin Görüşleri ve Bu Görüşlerin Frekans Değerleri.

Bitişik Eğik Yazıya Karşı Olumsuz Tutum	(f)
Güzel yazmama	42
Sevmeme	35
Kötü görünmesi	23
Sıkıcı olması	7
İstememe	6
Bıkma	5
Nefret etme	4
Düz yazıyı hayal etme	2
Kötü hissetme	2
Toplam	126

*Bazı öğrenciler birden fazla görüş bildirmiştir.

Tablo 4 incelendiğinde, araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinin bitişik yazıya ilişkin 126 olumsuz görüş ifadesi kullandığı tespit edilmiştir. 6. sınıf öğrencileri, bitişik eğik yazılarının güzel olmadığını, bitişik eğik yazıyı sevmediklerini, bitişik eğik yazılarının kötü göründüğünü, bitişik eğik yazının sıkıcı geldiği gibi düşünceler ifade ederek bitişik eğik yazıya karşı olumsuz bir tutum sergilediklerini

açıklamıştır. Olumsuz tutum sergileyen öğrencilerin ifadelerinden birkaçı şöyledir:

- “El yazısını güzel yazamıyorum.” (Ö1)
“Eğik yazıyı sevmiyorum. Düz yazıyı seviyorum.” (Ö17)
“El yazısı çok kötü görünüyor.” (Ö28)
“El yazısı sıkıcı geliyor.” (Ö38)
“El yazısı yazmak istemiyorum.” (Ö64)
“Beş senedir el yazısı yazdığım için el yazısından bıktım.” (Ö86)
“El yazısından nefret ediyorum.” (Ö96)
“5 yıldır düz yazı yazmayı hayal ediyorum.” (Ö101)
“El yazısı yazarken kendimi çocuk gibi hissediyorum.” (Ö112)
“Düz yazınca kendimi daha iyi hissediyorum.” (Ö127)

Tablo 5: “Yaygınlıktan” Kaynaklanan Bitişik Eğik Yazmamaya İlişkin 6. Sınıf Öğrencilerinin Görüşleri ve Bu Görüşlerin Frekans Değerleri.

Yaygınlık	(f)
Okunulan kitapların düz yazıyla yazılması	9
Çevrede düz yazının kullanılması	7
Yakın çevrenin düz yazıya özendirmesi	2
Toplam	18

*Bazı öğrenciler birden fazla görüş bildirmiştir.

Tablo 5 incelendiğinde, araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencileri 18 ifadeyle düz yazının yaygın olmasından dolayı bitişik eğik yazı yazmadıklarını ifade etmişlerdir. Özellikle okunulan kitapların düz yazıyla yazılması ve okul dışındaki çevrenin düz yazı kullanmasıyla öğrencileri düz yazıya özendirmesi 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazı yazmamasının nedenlerinden üç tanesi olarak görülebilir. Düz yazının yaygın kullanılmasından dolayı bitişik eğik yazı kullanmayan bazı öğrencilerin ifadelerinden birkaçı şöyledir:

“Okuduğumuz hikâye kitapları ya da diğer kitaplar hep düz yazı olduğu için eğik yazı yazmak istemiyorum. Düz yazı görünce düz yazı yazmak istiyorum.” (Ö28)

“Okul dışında herkes düz yazı yazıyor. Ben de okul dışında düz yazı yazıyorum.” (Ö33)

“Ben 5 sene el yazısı yazdım, sonra annem bana normal yazmam gerektiğini söyledi.” (Ö42)

“Ablamlar bana düz yazı yazmayı öğretti.” (Ö89)

Tablo 6: “Uygulama Güçlüklerinden” Kaynaklanan Bitişik Eğik Yazmamaya İlişkin 6. Sınıf Öğrencilerinin Görüşleri ve Bu Görüşlerin Frekans Değerleri.

Uygulama Güçlükleri	(f)
Zorlanma	24
Hızlı yazamama	16
Zaman alması	13
Uğraştırması	12
Elin ağrması	9
Yazamama	8
Arkadaşlardan geri kalma	7
Harfleri birleştirmekte zorlanma	6
Harfler eksik oluyor ya da noktaları koymayı unutma	5
Harflerden bazılarını yazamama	4
Farklı yazma	2
Çok yer kaplaması	1
Çabuk unutma	1
Toplam	108

*Bazı öğrenciler birden fazla görüş bildirmiştir.

Tablo 6 incelendiğinde araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencileri, 108 ifadeyle uygulama güçlüklerinden dolayı bitişik eğik yazıyı kullanmadıklarını ifade etmişlerdir. Bitişik eğik yazmada zorlanılması

en önemli uygulama güçlüğü olarak görülürken bitişik eğik yazıyla hızlı yazılamaması, harfleri birleştirmede kurallarının çabuk unutulması ve zorlanmasıyla bitişik eğik yazının uğraştırması ve fazla zaman alması diğer uygulama güçlükleri olarak görülebilir. Uygulama güçlükleriyle ilgili öğrenci ifadelerinden birkaçı şöyledir:

“Eğik yazı yazmada zorlanıyorum.” (Ö8)

“El yazısını hızlı yazamıyorum.” (Ö26)

“Bitişik eğik yazı düz yazıya göre daha uzun sürüyor.” (Ö39)

“El yazısı çok uğraştırıyor. Düz yazı yazmamız gerektiğine inanıyorum.” (Ö56)

“El yazısı yazdığımda elim ağrıyor.” (Ö72)

“Eğik yazamıyorum.” (Ö95)

“Eğik yazı yazdığımda arkadaşlarımdan hep geri kalıyorum.” (Ö98)

“Harfleri birleştirmekte zorlanıyorum.” (Ö102)

“Ne zaman el yazısı yazsam ya harfler eksik oluyor ya da noktaları koymayı unutuyorum.” (Ö125)

“El yazısında harflerden bazılarını yazamıyorum.” (Ö128)

“El yazısını her defasında değişik yazıyorum.” (Ö133)

“Düz yazı daha az yer kaplıyor.” (Ö136)

“El yazısında harflerin nasıl yazılacağını çabuk unutuyorum.” (Ö145)

Tablo 7: “Okunaklılıktan” Kaynaklanan Bitişik Eğik Yazmamaya İlişkin 6. Sınıf Öğrencilerinin Görüşleri ve Bu Görüşlerin Frekans Değerleri.

Okunaklılık	(f)
Yazının Okunamaması	49
Harflerin karışık olması	14
Anlaşılır olmaması	11
Toplam	74

*Bazı öğrenciler birden fazla görüş bildirmiştir.

Tablo 7 incelendiğinde, araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinin 74 ifadeyle bitişik eğik yazının okunaklı olmadığını ifade etmesi ve bu nedenle bitişik eğik yazı yerine düz yazıyı kullanmayı tercih etmeleri dikkat çekicidir. 6. sınıf öğrencileri bitişik eğik yazı kullandıkları zaman yazılarının okunmaması okunaklılıktan kaynaklanan en önemli bitişik eğik yazı yazmama nedeniyken harflerin karışık olması, düz yazının daha anlaşılır olması da diğer okunaklılıktan kaynaklanan nedenler olarak görülebilir. Okunaklılık ile ilgili öğrenci ifadelerinden birkaçı şöyledir:

“El yazısı yazdığım zaman yazım okunmuyor.” (Ö22)

“Düz yazıda yazılarımız okunabildiği için düz yazı yazıyorum.”
(Ö36)

“El yazısında harfler çok karışık, bu nedenle okunmuyor.”
(Ö51)

“Düz yazı anlaşılır olduğu için el yazısı yazmak istemiyorum.”
(Ö59)

“El yazısı çok eğik oluyor, kendi yazımı bile okuyamıyorum.”(Ö68)

Tablo 8: “Öğretmenlerin Etkisinden” Kaynaklanan Bitişik Eğik Yazmamaya İlişkin 6. Sınıf Öğrencilerinin Görüşleri ve Bu Görüşlerin Frekans Değerleri.

Öğretmenlerin Etkisi	(f)
Bazı öğretmenlerin düz yazı yazmayı istemesi	42
Sınavlarda düz yazının istenmesi	35
Öğretmenlerin düz yazı yazması	5
Bir derste düz bir derste bitişik eğik yazı yazılması	4
Öğretmenlerin bitişik eğik yazıyı özendirmemesi	3
Öğretmenlerin kızmaması	2
Toplam	91

*Bazı öğrenciler birden fazla görüş bildirmiştir.

Tablo 8 incelendiğinde, araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencileri 91 ifadeyle öğretmen etkisinden kaynaklanan nedenlerle bitişik eğik yazı yazmadıklarını belirtmişlerdir. Özellikle öğretmenlerin öğrencilerden düz yazı kullanmalarını istemeleri en önemli öğretmen etkisi olarak görülebilir. Bununla birlikte, öğretmenlerin bitişik eğik yazıyı özendirmemesi, öğretmenlerin düz yazı yazması diğer öğretmen etkisinden kaynaklanan öğrencilerin bitişik eğik yazı yazmama nedenleri olarak değerlendirilebilir. Öğretmenlerin etkisiyle ilgili öğrenci ifadelerinden birkaçı şöyledir:

“Öğretmenlerimiz sınavlarda yazılarımızı okuyabilmek için düz yazı yazmamızı istiyor.”(Ö16)

“Bazı öğretmenlerimiz düz yazı yazmamızı istiyor.” (Ö23)

“Öğretmenler yazılarımızı okuyamıyor. Bu nedenle düz yazı yazmaya başladım.”(Ö32)

“Sadece Türkçe derslerinde el yazısıyla yazıyorum.” (Ö49)

“Öğretmenlerimiz tahtada düz yazı yazdığı için ben de düz yazı yazmaya başladım.” (Ö56)

“Öğretmenlerimiz sınavlarda düz yazı yazmamızı istiyor.”
(Ö86)

“Bir derste eğik bir derste düz yazı yazmak kafa karıştırıcı.”(Ö114)

“Eskiden öğretmenimiz el yazısı yazmamızı istiyordu. Şimdi isteyen yok. Bu nedenle düz yazı yazıyorum.”(Ö128)

“Üç aydır düz yazı yazıyorum. Düz yazıya alıştım.”(Ö145)

“El yazısını yanlış yazdığım zaman öğretmenlerim bana kızıyor. Ben de düz yazı yazmaya başladım.”(Ö157)

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Bitişik eğik yazı yazma; öğrencilerin zihin, dil gibi birçok becerisinin gelişimine katkı sağlamasına rağmen araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinin % 60,1'i bitişik eğik yazı kullandığını, % 39,9'u ise bitişik eğik yazıyı kullanmadığını belirtmiştir. Araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinden bitişik eğik yazı kullanmayan % 39,9'nun (n:146) % 49,3'ünü kız, % 50,7'sini ise erkek öğrenciler oluşturmaktadır. Bu oranlar birbirine yakın olmakla birlikte, kız öğrencilerin

erkek öğrencilerden daha çok bitişik eğik yazı yazdığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan ve bitişik eğik yazı yazmayan öğrencilerin azımsanmayacak bir kısmı, bitişik eğik yazıyı farklı nedenlerden dolayı kullanmadıklarını ifade etmişlerdir. 6. sınıf öğrencilerinden bitişik eğik yazı yazmayanlar, bitişik eğik yazı yazmamalarını;

- Bitişik eğik yazıya karşı olumsuz tutumdan (126 ifade),
- Düz yazının yaygın kullanılmasından (18 ifade),
- Bitişik eğik yazının uygulama güçlüklerinin olmasından (108 ifade),
- Bitişik eğik yazının okunaklı olmamasından (74 ifade),
- Öğretmenlerin etkisinden (91 ifade) kaynaklandığını ifade etmiştir.

Bitişik eğik yazıyı; güzel yazamama, sevmeme ve bitişik eğik yazının kötü görünmesi gibi nedenlerden kaynaklanan bitişik eğik yazıya karşı olumsuz tutum, öğrencilerin bitişik eğik yazı yazmamasının en önemli nedenlerinden biri olarak görülebilir. Çünkü araştırmaya katılan 146 öğrenci, 126 ifadeyle bitişik eğik yazıya karşı olumsuz bir tutum içerisinde oldukları için bitişik eğik yazı yazmadıklarını belirtmişlerdir. Özellikle düz yazının toplumda, yaygın bir şekilde kullanılması da (18 ifade) bitişik eğik yazının araştırmaya katılan bazı öğrenciler tarafından kullanılmamasına, öğrencilerin 5 sene boyunca düz yazı yazmanın hayalini kurduklarını ifade etmelerine neden olmaktadır. Arıcı'nın bir çalışmasında (2012: 5-6) öğrencilerin bitişik eğik yazıyla ilgili "Sevmiyorum." gibi birçok ifadeye bulunmuş olmasıyla bu araştırmaya katılanların belirttikleri görüşler arasında benzerlik bulunmaktadır (Arıcı, 2012: 5-6).

Araştırmaya katılan öğrencilerin bitişik eğik yazı yazmada zorlanmalarından, ellerinin ağrıdığından, harfleri ve noktaları eksik bırakmalarından veya yazamamalarından; bitişik eğik yazıyı yazamamalarından veya hızlı yazamamalarından, bitişik eğik yazının düz yazıya göre zaman almasından bitişik eğik yazıyı kullanmadıklarını ifade etmeleri bitişik eğik yazının uygulama güçlükleri olarak düşünülebilir. Şahin, çalışmasında sınıf öğretmenleriyle bitişik eğik yazı öğretiminde karşılaşılan sorunları irdelemiş ve öğretmenlerin

öğrencilerinin basılı materyallerde gördüklerini rahatlıkla bitişik eğik yazı ile kâğıda aktaramaması, büyük F, N, P, V, T harflerini kendinden sonra gelen küçük harfle birleştirememesi, bütün yazı boyunca eğikliği koruyamaması, yazının tamamını düzenli bir şekilde yazamaması, büyük harfleri doğru ve çabuk yazamaması gibi bitişik eğik yazıya ilişkin uygulama güçlüklerini belirtmesiyle bu çalışmanın verileri benzerlik göstermektedir (Şahin, 2012: 175).

Araştırmaya katılan öğrencilerin bitişik eğik yazmama nedenlerinden biri de bitişik eğik yazıyla yazdıklarında yazılarının okunaksız olmasıdır. Şahin, çalışmasında öğretmenlerin, öğrencilerinin kendi yazısını okuyamadığını; seri, işlek ve okunaklı yazamadıkları şeklinde belirttiği görüşüyle bu araştırmaya katılan öğrencilerin görüşleri örtüşmektedir (Şahin, 2012: 175). Arıcı'nın da öğrencilerin "Ben bitişik eğik yazıyla yazdığım zaman başkaları yazımı okuyamıyor, yazdıklarım anlaşılmıyor." (Arıcı, 2012: 6) gibi ifadelerde bulunması da bu araştırmaya katılan öğrencilerin ifadeleriyle eşdeğerdir.

Öğretmenlerin öğrencilerden sınavlarda düz yazı kullanmalarını istemeleri, öğretmenlerin tahtada düz yazı kullanması, bitişik eğik yazı yazmayı önermemeleri, bitişik eğik yazı kullananlara kızmaları öğrencilerin bitişik eğik yazı yazmalarının önünde bir engel olarak düşünülebilir. Arıcı öğrencilerin, öğretmenlerin bitişik eğik yazıya önem vermediğini, öğretmenlerin zorunlu tutmadığı için bitişik eğik yazmadıkları (Arıcı, 2012: 7-8) gibi ifadelerde bulunmasıyla bu araştırmaya katılan 6. sınıf öğrencilerinin ifadeleri benzerlik göstermektedir. Bitişik eğik yazının uygulama güçlükleri, okunaklığı ve öğrencilerin bitişik eğik yazıya karşı olumsuz tutumu öğretmenlerin giderebileceği sorunlar olarak değerlendirildiğinde bitişik eğik yazı kullanmanın önündeki en büyük engelin öğretmen olduğu sonucuna varılabilir. Arıcı çalışmasında görüşme yapılan öğretmenlerin % 65'inin bitişik eğik yazıya karşı olumsuz bir tavır sergilediklerini tespit etmesi de (Arıcı, 2012: 12) öğretmenin bitişik eğik yazıya karşı olumsuz etkisi olarak değerlendirilebilir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin ifadeleriyle tespit edilen bitişik eğik yazıya karşı olumsuz tutum, bitişik eğik yazının uygulama güçlükleri, okunaksızlığı gibi bitişik eğik yazı yazmama nedenleriyle Kadioğlu'nun (2012a) çalışmasında öğrencilerin; bitişik eğik yazının

yavaş yazılması, okunaksız olması; bitişik eğik yazıda harflerin iç içe girmesi, harf bağlantılarının zor olması, elin ağrması, eğik yazılamaması, yazının güzel görünmemesi gibi nedenlerden dolayı bitişik eğik yazıya ilişkin sorunlarla karşılaştıklarını ifade etmesiyle bu araştırmaya katılan öğrencilerin ifadeleri benzerlik göstermektedir.

Bitişik eğik yazıyla ilgili özellikle ortaokul öğretmenlerinin bilinçlendirilmesi, sınıf öğretmenlerinin ise öğrencilerin uygulama gücü olan noktalarda bilgilendirilmesi ve bitişik eğik yazının sadece okullarda değil, okul dışında da yaygınlaştırılmaya çalışılması; bitişik eğik yazı yazmayan öğrencilerin bitişik eğik yazı yazmasını sağlayabilir.

Kaynaklar

- Akyol, H. (2008). *Türkçe İlk Okuma Yazma Öğretimi*. Pegem Akademi Yayıncılık: Ankara.
- Arıcı, B. (2012). İlköğretim Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin, Türkçe ve Sınıf Öğretmenlerinin Bitişik Eğik Yazı Hakkındaki Görüşleri. *Gazi Üniversitesi Türkçe Araştırmaları Akademik Öğrenci Dergisi*, (3), 1-15.
- Arslan, D. ve Iğın H. (2010). Öğretmen ve Öğrencilerin Bitişik Eğik Yazı ile İlgili Görüşleri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11 (2), 69-92.
- Artut, K. ve Demir H. (2004). *Güzel Yazı Teknikleri Öğretimi*. Anı Yayıncılık: Ankara.
- Başaran, M. ve Karatay H. (2005). Eğik El Yazısı Öğretimi. *Millî Eğitim*, 168. <http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/168/index3karatay.html>. (Erişim Tarihi: 18.11.2012).
- Bayraktar, Ö. (2006). *İlköğretim birinci sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazıda yaptıkları hatalar*. Basılmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Büyüköztürk, Ş. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Pegem Akademi Yayıncılık: Ankara.
- Coşkun, H. (2011). *İlköğretim okullarındaki bitişik eğik yazı uygulamalarının değerlendirilmesi*. Basılmamış yüksek lisans tezi, Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
- Duran, E. (2009). *Bitişik eğik yazı öğretimi çalışmalarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Basılmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Duran, E. (2011). Bitişik Eğik Yazı Harflerinin Yazım Şekillerine İlişkin Öğretmen Görüşleri. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(2), 55-69.
- Erdoğan, T. (2012). İlköğretim Birinci Sınıf Öğrencilerinin Bitişik Eğik Yazma Gelişmelerinin İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 37 (165), 93-103.
- Güneş, F. (2006). Niçin Bitişik Eğik Yazı. *MEB Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, (71), 17-19.
- Güneş, F. (2007). *Ses Temelli Cümle Yöntemi ve Zihinsel Yapılandırma*. Nobel Yayın Dağıtım: Ankara.
- Kadıoğlu, H. (2012a). Bitişik Eğik Yazıya İlişkin Öğrenci Görüşleri. *Akademik Bakış Dergisi*, (31), 1-10.
- Kadıoğlu, H. (2012b). *İlköğretim birinci sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazma becerisi, hızı ve tutumlarının incelenmesi*. Basılmamış doktora tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kılıçkan, H. (2004). Doğru ve Güzel Yazı Yazmak Okullarda Yazı. İnkılap Yayınları: İstanbul.
- MEB (2005). *Türkçe Öğretim Programı* (1-5. Sınıflar). Devlet Kitapları Müdürlüğü Basımevi: Ankara.
- MEB, (2006). İlköğretim Türkçe Dersi (6, 7, 8. Sınıflar) Öğretim Programı. MEB Yayınları: Ankara.
- Memiş, A. D. ve Harmanakaya T. (2012). İlköğretim Okulu 1. Sınıf Öğrencilerinin Bitişik Eğik El Yazısı Hataları ile Görsel Algı Düzeylerinin İncelenmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, (19), 136-150.
- Özbay, M. (2006). *Türkçe Özel Öğretim Yöntemleri I*. Öncü Kitap: Ankara.
- Şahin, A. (2012). Bitişik Eğik Yazı Öğretiminde Karşılaşılan Problemler. *Eğitim ve Bilim*, 37 (165), 168-179.
- Temizyürek, F. ve Balcı, A. (2006). *Cumhuriyet Dönemi İlköğretim Okulları Türkçe Öğretim Programları*. Nobel Yayın Dağıtım: Ankara.
- Tosunoğlu, M. (2010). Farklı Yazı Stilllerinin Okuduğunu Anlama Sürecine Etkisi. *TÜBAR*, (XXVII), 679-690.
- Uçgun, D. (2001). “İlköğretim Programlarında Yazma Eğitimi”. (Ed.: Murat Özbay), *Yazma Eğitimi*. Pegem Akademi Yayınları: Ankara.

Extended Summary

Purpose

The purpose of this study is to determine the reasons why the sixth grade students participated in the research held in the 2012-2013 academic year tend to not write italic handwriting. In order to achieve this general purpose, it has been tried to find answers to the following questions:

1. Do the sixth grade students participated in the research use italic handwriting?
2. What are the rate of either using or not using italic handwriting among sixth grade students participated in the research, according to gender variable?
3. in the case that the sixth grade students do not use italic handwriting, what are the reasons?

Method

The study is a qualitative research and the data obtained has been analyzed by using the Content Analysis Technique. This technique refers to a systematic and repeatable technique summarizing, by means of codes based on definite rules, some words of a text by their minor categories (Buyukozturk, 2009:269).

The interview forms consisting of the open-end questions such as “Do you use italic handwriting? If you do not use italic handwriting, what are the reasons for that?” have been distributed to the students (n:794) studying at Cumhuriyet, Cengiz Topel and 23Nisan Secondary Schools in Adiyaman district and the students have been asked to answer the questions on the basis of voluntariness. Of seven hundred and ninety four students, three hundred and sixty six students have answered the questions. We have consulted especially the experts of the subject in concerning whether the open-end questions in the interview forms are appropriate for the purpose of the study. After the experts have regarded the questions appropriate, the validity of the content and scope of the questions has been confirmed by the experts’ opinions. Three hundred and sixty six students have answered the questions and the data of the research has been collected from these answers. The Content Analysis Technique has been used in analyzing the data, the data has been encoded in the analyzing process and the statements of the students have been gathered under these codes. Beside this, the data of the research has been supported with the students’ direct statements. After the analyzing process two experts have been asked to examine the codes and the statements separately. It has been seen that the two experts express a consensus.

Results, Discussion, Conclusion

Although italic handwriting improves the intellectual and linguistic skills of students, it has been determined that the 39,9 % of the students do not use italic handwriting while 60,1 % of them use italic handwriting. Among the students who do not use italic handwriting (n:146)the female rate is 49,3 % and male rate is 50,7 %. The rates are nearly equal but it can be concluded that females use more italic handwriting than males.

The majority of the students who participated in the research and do not use italic handwriting has stated different reasons for not using this style. The students have stated that they do not use italic handwriting, because:

- They show a negatory attitude aganist this style (126 students),
- Plain text writing is more common (18 students),
- There are difficulties in using italic handwriting(108 students),
- Italic handwriting is not legible (74 students),
- Teachers are not conscious enough regarding italic handwriting (91 students).

Making the secondary school teachers conscious regarding the italic handwriting, updating class teachers on difficulties that the students experience and trying to generalize the italic handwriting not only in schools but also outside of schools may assure the students to use italic handwriting.